

ชื่อวิทยานิพนธ์ วจนลีลาในบทไว้อาลัยผู้วายชนม์ของขรรค์ชัย บุนปาน
ผู้เขียน นางสาวปาดิษฐ์หะห์ แวบางิง
สาขาวิชา ภาษาไทยกับการสื่อสาร
ปีการศึกษา 2553

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากลวิธีในการนำเสนอเนื้อหาและการใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นวจนลีลาของขรรค์ชัย บุนปาน ในบทความไว้อาลัยผู้วายชนม์ ซึ่งตีพิมพ์ในหนังสือ **“ประดับไว้ในโลกา”** จำนวน 39 บทความ

ผลการวิจัยพบว่า บทความไว้อาลัยผู้วายชนม์ของขรรค์ชัย บุนปาน ใช้กลวิธีในการนำเสนอเนื้อหา โดยตั้งชื่อเรื่องด้วยการใช้คำแสดงความรู้สึกอาลัยอาวรณ์และคำเรียกขานแสดงความเคารพนับถือนำหน้าชื่อผู้วายชนม์ รวมทั้งใช้ข้อความที่ชี้ประเด็นความคิดหลักของเรื่อง เพื่อจูงใจผู้อ่าน ใช้โคลงกระทู้ การเท่าความ และอ้างอิงเอกสารหรือข้อมูลในส่วนความนำ เพื่อสร้างความน่าเชื่อถือและโน้มน้าวให้ผู้อ่านสนใจติดตามเนื้อเรื่อง ดำเนินเรื่องตามลำดับเวลา เหตุการณ์ และตามความสำคัญของเรื่อง เพื่อความต่อเนื่องและสอดคล้องกัน นอกจากนี้ยังใช้การขยายความ ประเด็นหลักด้วยการยกตัวอย่างสถานการณ์ที่แสดงให้เห็นความผูกพันใกล้ชิดของผู้เขียนกับผู้วายชนม์ การแยกย่อยองค์ประกอบสำคัญที่แสดงคุณสมบัติของผู้วายชนม์ และอ้างอิงเอกสารหรือข้อมูล เพื่อกระตุ้นให้ผู้อ่านติดตามเรื่องราวชีวิตของผู้วายชนม์ในแง่มุมอื่น ๆ สรุปเรื่องด้วยการแสดงแนวคิด ตั้งคำถามให้ผู้อ่านขบคิด ใช้คำคม ขำให้เห็นประเด็นสำคัญ และใช้คำหรือข้อความที่ขัดแย้งกับชื่อเรื่อง เพื่อให้ขบคิดและเป็นแนวทางในการปฏิบัติ

ในส่วนของการใช้ภาษา ขรรค์ชัย บุนปาน ใช้ภาษาระดับกึ่งแบบแผนกับภาษาปาก หรือใช้ภาษาพูด เพื่อสร้างความเป็นกันเอง ใช้คำแสดงภาพ ให้ผู้อ่านรู้สึกเหมือนได้ร่วมอยู่ในเหตุการณ์ คำสื่อความหมายโดยนัย เพื่อให้ผู้อ่านคิดใคร่ครวญหาความหมายที่แท้จริง และใช้คำบ่งชี้คุณสมบัติของบุคคล เพื่อยกย่องผู้วายชนม์ ใช้ประโยคปฏิเสธ เพื่อแสดงความคิดที่ไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ที่กล่าวถึง ใช้ประโยคคำสั่ง เพื่อเน้นให้ตระหนักในสิ่งที่ควรและไม่ควรปฏิบัติ ใช้ประโยคคำถาม เพื่อช่วยให้คิดหาคำตอบในประเด็นของการดำรงชีวิต และประชดประชัน ล้อเลียนพฤติกรรมของบุคคล การใช้โวหารภาพพจน์ ผู้เขียนใช้อุปมาและอุปลักษณ์ เปรียบเทียบสิ่งที่เป็นนามธรรมกับสิ่งที่เป็นรูปธรรม เพื่อให้เกิดภาพในมโนทัศน์แล้วย้อนกลับมาทบทวนความหมายของนามธรรม ใช้โวหารบุคคลวัต เพื่อสื่อความรู้สึกสูญเสียของ

บุคคล โวหารศัพท์ เพื่อเชื่อมโยงกับคุณสมบัติของผู้ชายชนม์ โวหารอดีต เพื่อเปรียบเทียบให้เห็นคุณลักษณะอันควรแก่การยกย่องของผู้ชายชนม์ และ โวหารปฏิทรรศน์ เพื่อแสดงคุณสมบัติของผู้ชายชนม์และแสดงทรศนะของผู้เขียนในการดำรงชีวิต

เมื่อวิเคราะห์กลวิธีในการนำเสนอเนื้อหาและการใช้ภาษาที่แสดงให้เห็นลีลาอันเป็นลักษณะเฉพาะของขรรค์ชัย บุนปาน แล้วยังพบว่า บทความไว้อาลัยผู้ชายชนม์มีเนื้อหาที่แสดงให้เห็นวัตรปฏิบัติของผู้ชายชนม์ ในแง่มุมของการดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพ ได้แก่ หลักธรรมที่พุทธศาสนิกชนพึงตระหนัก คุณธรรมในการประกอบอาชีพ และคุณธรรมในการดำรงชีวิตอีกด้วย

Prince of Songkla University
Pattani Campus

Thesis Title	Style Used in Khanchai Bunpam's Eulogies
Author	Miss Patihah Werbanging
Major Program	Thai Language and Communication
Academic Year	2010

ABSTRACT

This research aimed to study the presentation of contents, concepts and languages in Khanchai Bunpam's 39 eulogies published in *"Adorned in the World"*.

The study showed that Khanchai Bunpam presented the content in his eulogies by using mourning expressions and address terms for the titles to show respect for the deceased. In the introduction, he used a thesis statement, acrostic, allusion and reference to create credibility and to capture readers' attention and interest in the stories. To ensure continuity and consistency, he presented his stories in chronological order and according to the significance of the events that took place in the stories. Moreover, he gave examples of scenarios to show his close relationship with the deceased, including important accounts of their lives to encourage readers to see them on other aspects. Through the use of importance quotes and words or phrases conflicting with the title in his conclusion, he engaged readers in his conceptual establishment and thought-provoking questions, offering them some guidelines for their living.

In terms of language use, Khanchai Bunpam used semi-structured language and spoken language to create a friendly atmosphere. He used images to make readers feel part of the events, implications to involve readers in the search of true meaning. Moreover, he used negative sentences to express conflicting ideas, imperative sentences to suggest things we should do and should not do, and questions to provoke deep thoughts about issues of life and to mock individuals' behaviors. Likewise, the author used simile and metaphor to form concepts necessary for an understanding of abstract ideas, personification to convey the feeling of loss, onomatopoeia as reference to the deceased, hyperbole to honor them, and paradox to display points of view

regarding living.

In short, through his stylistic presentation, Khanchai Bunpam's eulogies keenly provide concepts of living, especially Dharmic principles and ethics for working and living, which had constantly been followed by those who passed away in the course of their lives.

*Prince of Songkla University
Pattani Campus*